

KUUROMYKKÄIN LEHTI

SUOMEN KUUROMYKKÄINLIITON ÄÄNENKANNATTAJA

N:o 11. Marraskuu.	TOIMITTAJAT: JOHN SUNDBERG. HUUGO NYBERG. Vastaava. Toim. sihteeri.	1908 XIII:sta vuosik.
-------------------------------------	--	--

Tilauksia vastaanotetaan kaikissa postitoimistoissa. — Hinta 1 m. 50 p. koko vuodelta.

Sisällys: Pyhänmiesten päivä. — Helsinkiin. — Kirje Tampereelta. — Yleisöltä. — Hiiret koonneet elatusta varastamalla. — Juoppous ja työvoima. — Tietoja kotimaasta. — Ilmoituksia.

Pyhänmiesten päivä.

Kun me katsomme almanakkaan, niin näemme, että marraskuun ensimmäisen sunnuntain nimi on *Pyhän miesten päivä*. Mitä merkitsee tämä nimi? Minkätähden me vietämme pyhän miesten päivää? Näihin kysymyksiin tahdomme nyt lyhyesti vastata. — Kristityt ihmiset alkoivat jo ennen, monta sataa vuotta takaperin, viettää pyhän miesten päivää. He tahtoivat yhtenä päivänä vuodessa muistaa kaikkia pyhiä, jumalisia miehiä ja naisia, jotka jo olivat kuolleet. Sellaisena pyhän ihmisten muistopäivänä kristityt kokoontuivat kirkkoihinsa ja rukoushuoneisiinsa. Siellä saarnattiin siitä, mitä nuo pyhät ihmiset ennen olivat tehneet, mitä he olivat kärsineet Jumalan ja Jeesuksen nimen tunnustamisen tähden. Siellä saarnattiin siitä, kuinka nuo hurskaat vainajat olivat olleet iloiset Herrassa ja pysyneet uskollisina Jumalalle kuolemaansa asti. Vaikka pahat ihmiset olivat heitä pilkanneet heidän pyhän ja jumalisen elämänsä tähden, niin eivät he sitä pelänneet. Me tiedämme, että pakanat ennen tappoivatkin kristittyjä siitä syystä, että kristityt seurasivat Jeesusta ja nuhtelivat pakanoita synnin tähden. Mutta ilolla kristityt menivät kuolemaankin Jeesuksen tähden (marttyyrit). Kaikkien noitten hurskaitten

vainajain töistä ja elämästä saarnattiin pyhain miesten päivänä. Ja kristityt kiittivät Jumalaa siitä, että Hän oli antanut noille vainajille voimaa voittamaan kiusaukset ja oli nyt ottanut heidät luoksensa taivaaseen. Pyhien miesten elämää muistelemalla saivat kristityt uutta voimaa ja rohkeutta palvelemaan Jumalaa. — Me myös vielä nyt vietämme marraskuun alussa pyhain ihmisten muistopäivää.

Silloin me ajattelemme kaikkia Vanhan ja Uuden Testamentin hurskaita henkilöitä. Me muistelemme Aabelia, Aabrahamia, Joosefia, Danielia, Jeesuksen ensimmäisiä opetuslapsia, Stefanusta ja toisia marttyyrejä y. m. Me muistelemme kaikkia niitä lukemattomia henkilöitä, joitten nimeä ei historia mainitse, ja joita me emme tunne, mutta jotka nöyrinä ja pyhinä ovat Jeesusta seuranneet kuolemaansa asti ja nyt elävät ijankaikkisessa kirkkaudessa Jumalan luona. Heitä muistellessa tulee mieleen, mitä apostoli Johannes heistä kirjoittaa Ilmestyskirjan 7 luvussa v. 9: *»sen jälkeen näin minä (Johannes) suuren joukon, jota ei kukaan voinut lukea (laskea) kaikista kansoista, sukukurnista ja kielistä seisovan (Jumalan) istuimen edessä ja Karitsan (Jeesuksen) edessä; he olivat puetut valkeisiin vaatteisiin ja palmut olivat heidän käsissään ja he lauloivat suurella äänellä»* — — V. 13 —: *»ketkä nämä valkeilla vaatteilla puetut ovat ja mistä he ovat tulleet? Nämä ovat niitä, jotka suuresta vaivasta tulivat; he ovat vaatteensa pesseet ja ovat ne Karitsan verellä valaisseet (ovat saaneet syntinsä anteeksi). Sentähden ovat he Jumalan istuimen edessä ja palvelevat häntä päivällä ja yöllä. Ei heillä enää ole nälkää, eikä jano — — Karista johdattaa heitä elävään vesilähteitten luo ja Jumala on kuivaava kaikki kyyneleet heidän silmistään.»* Ja ilmestyskirjan 21 luvussa 4:ssä värsyssä luemme: *»Jumala pyyhkii silloin pois kaikki kyyneleet heidän silmistänsä; kuolemaa ei enää siellä ole, eikä itkua, eikä huutoa, eikä kipuja, sillä ne entiset pois menivät.»* Tällä tavalla puhutaan raamatussa niistä onnellisista ja autuaista ihmisistä, jotka jo ovat päässeet pois tästä maailmasta uuteen, ijankaikkiseen elämään. Kun me ajattelemme heidän suurta, kirkasta joukkoansa, niin ehkä muistamme, että siellä on joku meidänkin tuttavistamme ja ystävistämme. Ehkä tunsimme jonkun, joka tässä elämässä eli pyhää elämää ja nyt jo on päässyt

tuohon pyhään joukkoon taivaaseen. Onkohan? Ehkä jonkun rakas äiti, tahi isä, sisar, veli, koulutoveri, opettaja, tahi ystävä nyt jo on tuolla *»pyhään ihmisten yhteydessä»*. — Me muistelemme siis heitäkin pyhään miesten päivänä. Me siunaamme heidän muistoaan. Me kiitämme Jumalaa heidän edestänsä. Ja me tahdomme elää, uskoa, toivoa ja rakastaa, niinkuin me näimme ja tiedämme heidän eläneen, uskoneen, toivoneen ja rakastaneen. — — Pyhään päivä! Sisältörikas, kaunis päivä! Muistojen päivä! Toivon virkistymis päivä!

Mutta — olenko itse pyhä? Pyhä. Pääsenkö pyhään joukkoon? Tämä on tärkeintä meille. Pyhä merkitsee samaa kuin: *synnistä eroitettu, Jumalalle annettu*. Pyhä ihminen on siis sellainen, joka Jumalan avulla on eronnut synnin palveluksesta. Hän ei enää rakasta mitään syntiä. Hän vihaa kaikkea syntiä ajatuksissa, puheissa ja töissä. Hän on hyljännyt pahan, luopunut siitä. Hän on katunut entisiä syntejensä, tunnustanut ne Jumalalle, ja saanut ne anteeksi. Nyt on hänellä ilo ja rauha sydämessä. Ja nyt on hän antanut itsensä Herralle. Hän on vihkinnyt elämänsä Jeesuksen palvelukseen. Hän tahtoo olla hyvä ja tulla hyväksi. Hän tahtoo elää iloksi ja hyödyksi toisille ihmisille, sekä kunniaksi Jumalalle. Ja hänen elämästään ja olennostaan näkyy, kuinka suuria asioita Jumala voi vaikuttaa syntisessä ihmisessä, jos syntinen kääntyy ja antaa itsensä kokonaan Herralle. — Olenko pyhitetty Jeesuksen kautta Jumalalle? Olenko yksin ja ainoastaan Herran oma, Hänelle eroitettu? Näitä kysymyksiä me Pyhään miesten päivänä teemme itsellemme. Ja jos emme tähän asti ole vielä olleet Herralle pyhitettyjä ja synnistä eroitettuja, niin antakaamme tänä päivänä itsemme Hänelle ensikerran ja kokonaan. Silloin mekin pääsemme kerran *»pyhään yhteyteen»*. Katsokaamme vielä mitä Jeesus itse sanoo pyhistä palvelijoistaan:

autuaat ovat hengellisesti vaivaiset;

autuaat ovat murheelliset;

autuaat ovat siveät;

autuaat ovat jotka isoovat ja janoovat vanhurskautta;

autuaat ovat laupiaat;

autuaat ovat puhdassydämiset;

autuaat ovat rauhantekijät;

autuaat ovat ne, joita vanhurskauden tähden vainotaan katso Matteuksen evankeliumin 5: 1—11.

Suo mun, Herra Jeesukseni,
Tieni oikein astua,
Anna voimas voimakseni,
Että kestäen sodassa,
Olen nöyrä, laupias,
Heitän koston huostahas,
Pyydän, vaikka puutteellinen,
Olla sulle otollinen. (virsi 109 v. 10).

H. N.

Helsinkiin.

Kun tapaa kuuromykkiä maalla, niin huomaa, että hyvin moni heistä tahtoo tulla Helsinkiin joko työhön, tahi ainakin vähäksi aikaa sitä katsomaan. Samoin ikävöivät maaseutujen km:t usein muihinkin kaupunkeihin. Km:t luulevat, että Helsingissä ja kaupungeissa yleensä on hyvin hauska olla. Maalla asuminen ja työskenteleminen tuntuu heistä ikävältä ja yksinäiseltä; mutta kaupungeissa, siellä olisi parempi oleskella. Siellä on paljon tovereita, siellä on huvituksia, siellä saa hienoja vaatteita ja hyvää ruokaa j. n. e. luulevat he. Eräs km. Kuopion takana sanoi kerran: etelä Suomessa on kmllä hauska, he tekevät huvimatkoja joka sunnuntai —.

Mutta usein km. erehtyvät luullessaan olot Helsingissä ja toisissa kaupungeissa paremmiksi, kuin heidän omilla kotiseuduillaan. Totta kyllä on, että kaupungeissa asuu toisia km. enemmän, niin että heillä siellä on toisistaan enemmän seuraa. Mutta kyllä kaupunkielämällä on varjopuoliakin. Ei täällä aina ole hauska olla. Kaupungeissa ja varsinkin Helsingissä tarvitaan paljon rahaa. Asunto maksaa paljon, ruoka on kallista, samoin vaatteet y. m. Monilla km:llä on pieni palkka. Heidän täytyy asua ahtaissa, epäterveellisissä kortteereissa, joissa asuu paljon

toisia ihmisiä myös. Tulee usein työlakkoja, sairauttakin ehkä. Ja silloin on vaikea elää, kun ei saa palkkaa. Semmoisena aikana on km. täällä hyvin turvaton.

Paljon täällä myös on pahaa. Rumia kiusauksia on joka askeleella. Ei saa siis ajatella että Helsinki olisi erityinen onnen ja ilon paikka. Kyllä täällä on suruakin. Luulemme, että moni km. maalla omassa kodissaan elää paljon onnellisempaa elämää, kuin hänen toverinsa kaupungissa, jossa he asuvat pienessä, ahtaassa huoneessa ja tekevät työtä kuumissa, vaarallisissa tehtäissa. — Tästä asiasta voisi paljonkin kirjoittaa, mutta emme tällä kertaa pitemmältä siihen kosketa.

Huomautamme vaan vielä eräästä seikasta. Monet km:t tekisivät mielellään *huvimatkojakin* Helsinkiin, jos heillä olisi varoja. Joskus panevat he ainoat rahansa tällaiseen matkaan. Ne rahat olisi kyllä voitu paremmin käyttää. Ne olisi voitu panna säästöön tulevaisuutta varten. Tulevaisuudessa on monia tarpeita vielä. — Tapahtuu myös usein, että km. maalta kirjoittaa Kuuro-mykkäinlehden toimitukselle ja pyytää vapaalippua itselleen rautatiematkaa varten. Sillä tavalla toivovat he parhaiten pääsevänsä katsomaan sitä tuntematonta suurta, ihmeellistä kaupunkia, jonka nimi on Helsinki.

Viime lokakuussa saimme esim. kirjeen eräältä km:ltä, jossa hän sanoo monta kertaa; »minä pyydän hyvántahtoisesti, että jos te olette hyvät, niin te lähetätte vapaan meno- ja paluu rautatien lipun minulle, sillä minä meinaisin mennä Helsinkiin; en minä ole käynyt yhtään siellä. Ole hyvä ja kirjoita kirje ja lähetä vapaa piletti eli lippu minulle» — — —. Tällaisia kirjeitä olemme ennen myös saaneet. Kyllä me ymmärrämme, että kun asuu monta kymmentä kilometriä Mikkelin ja Kuopion takana, niin tekisi mieli joskus vähän käydä virkistysmatkalla. Mutta luulemme

1:o että km. voi virkistyä toisella tavalla ja likempänäkin, kuin Helsingissä. Menkään hän esim. muutamaksi päiväksi käymään entiseen kouluunsa, jos se on niin likellä kuin esim. yllämainitun kirjeen kirjoittajalla on. Siellä opettajat ja toiset toverit ilolla ottavat heidät vastaan.

2:o. Ei Kuuromykk. lehden toimituksella ole vapaapilettiä

annettavina kenellekään. Vapaapiletin antaa ainoastaan *rautatiehallitus*. Siltä niitä on pyydetävä. Mutta rautatiehallitus ei anna vapaalippua muille, kuin *koulussa parhaillaan oleville km. oppilaille*. Siis kun km. on koulunsa lopettanut *ei hän enää voi saada vapaalippuja* matkoihinsa. Turhaa on siis tämän lehden toimitukselta enää lippuja pyytää. Ei meillä niitä ole. Joskus vastedes antaa rautatiehallitus ehkä helpotusta matkalipun hinnassa niille km:lle, jotka matkustavat kuuromyökkäin liiton kesäkokouksiin. Mutta niitä pidetään vain joka kolmas vuosi. — Elkää siis pitkö Helsinkiin ja muihin kaupunkiin pääsemistä erityisenä onnena ja ilona. Maalaiselämä soveltuu monelle km:lle paljon paremmin, kuin kaupunkiolot. Moni km. on kaupungissa joutunut köyhyYTEEN ja kurjuuteen, sekä oppinut huonoja tapoja, tuhlaamista, juoppoutta, kerjäämistä, y. m. Epäterveellisissä asunnoissa on hän saanut itselleen hengenvaarallisen sairauden. Tehtaiden koneissa on hänen sormensa, kätensä ja jalkansa mennyt poikki, j. n. e. Maalla kuluu aika hupaisesti, jos hankkii itselleen siveitä ja hyvätapaisia tovereita, joitten kanssa voi seurustella ja saa tietää heiltä monta höydyllistä ja tärkeää asiaa. Hyvät sanomalehdet ja opettavaiset kirjat ilahuttavat myös lomahetkiä ja pitkiä syys- ja talviiltoja. Liikkuminen ulkona puhtaassa luonnossa, sekä voimistelu, hiihtäminen ja muu urheilu tuottaa ruumiin terveyttä. Työntekeo raittiissa ilmassa tuo voimia ja tekee mielen iloiseksi. Kaupungin km:llä on kalpeat kasvot ja väsynyt katse. Mutta voi, miten hauska on nähdä punaposkisia, ryhdikkäitä, voimakkaita nuoria km. miehiä ja naisia — maalla. Oikein tulee mieli iloiseksi kun muistelee heitä kaikkia.

Eläköön rakkaus maaseutuun! Eläköön!

Kirje Tampereelta.

Tampereen k. m. yhdistys on lokakuun alusta vuokrannut uuden kokoushuoneen Tammelanpuistokatu n:o 31. Kokoushuone on puurakennuksessa; siinä on kamari, keittiö, eteinen ja eri sisäänkäytävä. Sunnuntaina lokak. 3 p. kokoonnuttiin ensi kerran

uudessa huoneustossa. Silloin oli yhdistyksellä pieni tupaantuliaisjuhla. Tuomiorovasti Wald. Walli piti kuuromykillä puheen, jonka Siiri Talvia tulkitsti viittomakielelle. Rovasti toivotti k. mykille onnea ja Jumalan siunausta uudessa kodissansa. Muutamat k. m. valittivat rovastille tuntevansa itsensä hylätyiksi, kun k. m. pappi käy ainoastaan noin pari kertaa vuodessa kaupungissa. Rovasti kehoitti sunnuntaisin aamupäivällä kokoontumaan ja lukemaan kukin vuoronsa virsikirjasta ja postillasta päivän evankeliumin ja saarnan. Virkistävän illan kuluessa tarjottiin kaikille länsnäolijoille kahvia ja omenia. Kaikki olivat hyvin tyytyväisiä uuteen kotiinsa.

Ompeluseura ryhtyi jatkamaan toimintaansa jo syyskuun alusta kesäkuumat levättyään. Ompeluseuralla on jonkun verran valmiita töitä, että voidaan ajatella pitää pikkumyyjäiset ennen joulua. On ajateltu koettaa saada työt myydyiksi kaupungin N. N. Kr. Y. myyjäisten yhteydessä.

Paljon terveisiä Tampereen k. m. yhdistykseltä k. m. koulujen opettajille, k. m. liitolle ja K. m. lehden Toimitukselle.

Siiri Talvia.

Yleisöltä.

Kuurom. lehdessä pyydän sijaa seuraavalle.

Vaasan kuuromykät ja heidän ystävänsä

Täten lausumme Teille sydämellisen kiitoksemme kaikesta ystävyystenne meitä kohtaan koko sinä aikana, jolloin saimme keskuudessanne olla. Kiitos niin ensi päivästä kuin viimeises-täkin. Jumala Teitä siunatkoon.

Ulvilan pappilassa, lokakuun 4 p. 1908

Elli ja Jalmari Vesenterä.

Hiiret koonneet elatusta varastamalla.

(Tosikertomus.)

Tuli syksy. Maamies kokosi elatuksensa talven varaksi. Oli sinä syksynä kaksi hiirtä, tietysti koiras ja naaras. Naaras sanoi: »Nyt tulee talvi ja kylmä; minnekkä joudumme?». Koiras vastasi: »Ole toki huoletta; minä, joka olen mies, toimitan itsellemme lämpimän kodin». Niin se hiiri haki ja haki, löysikin kodin eräässä aitassa, johon oli pantu heiniä syystä, että latoon ei mahtunut. Ylpeänä palasi istäntähiiri kotia ja sanoi: »nyt meille tulee uusi, lämmiin koti, jossa on meille tarpeeksi ruokaa ja olemme suojatut viholliseltamme (kissalta). Valmista niin, että pääsemme sinne!» »Mitään valmistamista ei meillä ole,» sanoi emäntähiiri, »ei meillä pidetä poismuuton tähden huutokauppoja, eikä meidän tarvitse miettiä, millaiset vaatteet panemme päällemme». — Yön tultua hiiripari lähti matkalle katsellen joka suunnalle, näkyykö päälle karkaajaa. He saapuivat mainittuun aittaan, jossa oli, ei ainoastaan heiniä, vaan myöskin hernetynnyri, ryynitynnyri, suolatynnyri, jauhosäkki y. m. Nähdessään ruokavarat rupesivat he keskustelemaan ja päätös oli se, että jauhoja söivät, mutta herneitä ja ryyniä kokosivat heinien alle permannolle (lattialle) 2 $\frac{1}{2}$ litraa herneitä ja enemmän kuin $\frac{1}{2}$ litraa ryyniä. Mainitut ruokavarat oli tuotu aittaan marraskuussa ja loppuivat helmikuussa. Mutta hiiriparilla oli ruokaa aina huhtikuun alkuun, jolloin heinät korjattiin aitasta. Silloinpa löydettiin heinäin alta lattialta yksi suurempi kasa herneitä ja toinen pienempi kasa ryyniä, jotka mitattiin ja huomattiin, että herneitä oli 2 $\frac{1}{2}$ litraa ja ryyniä $\frac{1}{2}$ litraa. Nämä ruokavarat oli hiiripari koonnut itselleen. Varma on että aitassa ei ollut useampia kuin nuo kaksi mainittua hiirtä; sillä kun kaikki ruo'at otettiin pois aitasta, ettei jäänyt muuta, kuin suolatynnyri, niin tuo rakastunut hiiripari päätti lopettaa yhdessä päivänsä syömällä liiaksi suoloja. Suolojen omistaja, joka on itse tämän kirjoittaja, löysi sitten kaksi kuollutta hiirtä suolatynnyristä.

Olisin kirjoittanut enemmän, mutta kun olen pitänyt sitä tapahtumaa vähäpätöisenä. Mutta on ihme, mitenkä kaksi hiirtä ehtii koota lyhyessä ajassa 2 $\frac{1}{2}$ litraa herneitä ja vielä lisäksi $\frac{1}{2}$

litraa ryynejä. Ei voi sanoa, kuinka monta hernettä kantoivat kerrallaan suussaan ja vielä ryyniä. Viisaita näkyivät hiiret olevan siinäkin, kun söivät jauhoja, jotta herneet ja ryynit säästyisivät. Jauhoja ei tosin voineet kantaa suussaan, sillä jauhot kastuvat suussa eikä enää voi laskea kuivana suusta.

(Kirjoitti eräs km.)

Juoppous ja työvoima.

Puhutaan ruumiillisesta työstä ja henkisestä työstä. Mikä on eroitus ruumiillisen työn ja henkisen työn välillä? Me sanomme ruumiilliseksi työksi esim. talojen rakentamista, kenkien tekemistä, huonekalujen valmistamista, puitten sahaamista, niittämistä j. n. e. Henkiseksi työksi me sanomme: lukemista, kirjoittamista, luvunlaskemista, kasvien, eläinten ja taivaankappaleiden tutkimista j. n. e. Kaikki työntekeminen on väsyttävä. Työhön tarvitsemme tervettä, lujaa voimaa. Rutuasta ja juomasta saamme voimaa, joka veren kanssa virtaa ruumiimme kaikkiin osiin eli jäseniin. Kun väsymme työssä niin ovat voimamme silloin loppuneet. Jos teemme työtä esim. puoli päivää niin tulee meille nälkä ja jauo, voimat väsyvät. Jos silloin syömmme ravitsevaista ruokaa niin saa ruumis uusia voimia. Silloin tunnemme, että olemme voimakkaat ja jaksamme tehdä taas työtä.

Ruumiillista työtä teemme lihaksien avulla. Lihaksi on ihmisen ruumiin kaikissa jäsenissä. Ihmisen ruumiissa on myös hermoja. Hermot ovat yhteydessä aivojen kanssa. Aivojen avulla ihminen ajattelee. Jos ihminen ajattelee eli tahtoo tehdä jotakin, niin hermot ilmoittavat tuon ajatuksen lihaksille. Silloin lihakset alkavat liikkua ja rupeavat tekemään sitä, mitä ihminen tahtoi eli ajatteli. Jos ihminen esim. tahtoo liikuttaa jalkaansa, niin pieno hermo käskee jalkalihaksen liikkua. Lihas tottelee, jalka nousee.

Jos lihakset ovat kovat ja voimakkaat niin on koko ihminen voimakas ja terve. On olemassa koneita, joilla koetellaan eli

mitataan lihasten voimaa ja ihmisen sydämen terveyttä. Jos tahdomme tietää vähentääkö tai lisääkö juoppous ihmisen voimaa, niin täytyy mitata ihmisen lihasten ja sydämen voimaa silloin kun hän on selvä ja silloin kun hän on juonut alkoholi-juomia. Näin on tehtykin. On mitattu ihmisen lihasvoimaa sekä selvänä että juovuksissa ollessa. On huomattu, että väkijuomat lyhyeksi ajaksi tekevät lihakset voimakkaiksi, mutta ainoastaan *lyhyeksi ajaksi*. Sen jälkeen lihakset tulevat vielä heikommiksi kuin ennen. Sen ihmisen ruumiin voimat tulevat siis vähitellen heikommiksi ja heikommiksi, joka juo väkijuomia. Juomareista näemmekin, että heidän lihansa on pehmeä, riippuva, heikon näköinen. On erehdys, jos ihminen luulee ruumiinsa voimien vahvistuvan väkijuomien kautta.

Samalla tavalla käy myös ihmisen *henkisille* voimille. Henkistä työtä ja hengen voimia voi myös »mitata», koetella. Antaakamme esim. jonkun ihmisen kirjoittaa, tai laskea, sekä heidän ollessaan raittiita, että juotuaan alkoholi-juomia. Saamme nähdä, että he raittiissa tilassa kirjoittavat ja laskevat paremmin, kuin juotuaan. Jos he ovat olleet juovuksissa, niin heidän kirjoituksiinsa ja laskuihinsa tulee paljon virheitä. He tekevät huonoa työtä. Heidän henkinen työvoimansa vähenee.

Näemme siis, ja se on totta, että väkijuomat vähentävät ja turmelevat ihmisen ruumiin ja hengen voimat.

Tiedämme myös, että juomarit joutuvat paljon useammin vaaroihin ja vahinkoihin kuin raittiit ihmiset. Tämä on luonnollista. Sillä juomari on hidas ja kömpelö ja varomaton. Raitis ihminen huomaa missä vaara on ja välttää sen, mutta juomari kaatuu, lankeaa, putoaa usein ja vahingoittaa itseään. Sen todistavat tapaturma- ja henkivakuutus yhtiötkin.

Kun nyt väkijuomat ovat turmiolliset sielulle ja ruumiille, terveydelle ja koko elämälle, niin minkätähden nautimme niitä? Hyljätäkää pois väkijuomat ja eläkää raittiisti!

(Ny Tidning för Sveriges döfst.)

Tietoja kotimaasta.

Hartaushetkiä kuuromykillle aikoo pastori J. Vesenterä ruveta pitämään Porin evankelis-luterilaisessa rukoushuoneessa joka kuukauden ensimmäisenä keskiviikkona kl. 7 i. p.

Kaikki Porin ja sen ympäristön kuuromykät ovat sydämellisesti tervetulleet näihin hartaushetkiin!

Tietoja kuuromykistä: puuseppä *Armas Vilkki* on nykyään työssä Turussa, Boman'in huonekalutehtaassa. — Ompelijatar *Anna Kaunismaalle* on Turun km. auttajayhdistys antanut 100 mk:n apurahan ompelutaitonsa kehittämistä varten. Anna Kaunismaa matkustikin Tampereelle, jossa pääsi herra J. Tirkosen pukuneuloma-liikkeeseen oppimaan. Siellä viipynee hän noin 4 kuukautta. — Puuseppä *V. Mäkelä* on työn vähyiden tähden muuttanut Turusta Paimioon herra Vallin puuseppäliikkeeseen työhön. — Uuniseppä *H. Kivistö* on saanut työtä rakennusmestari Järvisen luona Turussa. — *Elias Savisaari* on saanut oppipaikan marraskuun 1 p:stä Turussa räätäli Lauri Eskolan luona.

Lambert Sandell ilmoittaa nykyisen osoitteensa olevan: Krootila, Perniö.

Voimisteluseuran ovat Helsingin km. yhdistykseen kuuluvat *naiset* perustaneet keskuuteensa. Seuraan on liittynyt jo noin 14—15 naista. Harjoituksia pidetään joka lauantai ilta suomal. normaalilyseolla kl. $1\frac{1}{2}$ 7— $1\frac{1}{2}$ 8 ja johtaa niitä pastorin rouva Helmi Nyberg, joka ennen oli voimistelun opettajana Mikkelin km. koulussa.

Samassa paikassa on pojillakin voimisteluharjoitukset keskeviikkoisin klo 8— $1\frac{1}{2}$ 10 i. p. ylioppilas L. Raillon johdolla. — Suomen Voimistelu- ja Urheiluliiton Helsingin piirin johtokunta on hyväksynyt pitämässään kokouksessa viime lokak. 15 p. H:gin Kuuromykkäin V. & U. seuran anomuksen päästä jäseneksi mainittuun liittoon.

Hukkunut. Lehtemme elo- ja syyskuun numerossa mainittiin lyhyesti Vilho Lehtomäen hukkuneen Oulunjokeen. Nyt on eräs vainajan tuttavista lähettänyt meille tapauksesta ja vainajasta lähempiä tietoja. Vainaja työskenteli Kauralan tehtaalla. Työn päätyttyä heinäk. 28 p. kl. 7 illalla läksi hän kotiin, jonne oli tunnin matka. Kotiin tultua läksi hän uimaan kahden kuulevan toverin kanssa. Toverit näkivät Vilho Lehtomäen kaatuvan veteen ja kuulivat hänen huutavan. Mutta kun he olivat kaukana uimassa, niin eivät ehtineet apuun. Silloin vainaja va-

josi pohjaan ja väkevä virta vei hänet pois. Vilho L. saatiin kohta ylös vedestä, mutta häntä ei voitu enää saada hengittämään vaikka miehet ja lääkäri koettivat.

Vainaja oli syntynyt Pyhäjärvellä Oulun läänissä, kävi Kurikan km. koulun, meni naimisiin v. 1907 km. Anna Liikasen kanssa. Asuivat ensin Pyhäjärvellä vaan muuttivat viime kesäkuussa Ouluun, jossa vainaja työskenteli Kauralan tehtaalla. Hän oli tunnettu lahjakkaaksi ja siivoksi työtoveriksi. Kaipauksella muistelevat 26 vuotista vainajaa leski, 2 lasta, iäkkäät vanhemmat monet sukulaiset ja tuttavat.

Varma Josefiina Mäkelä-vainajasta on vieläkin eräs hänen viime kesäisistä luokkatovereistaan kirjoittanut seuraavia

Muistosanoja

(Varma M. kuoli 11/7 1908 16 v. 9 kk. vanhana).

Vainaja pääsi hyvin onnellisesti varhain, parhaassa iässä tästä maailmasta taivaaseen, oikeaan kotiin viettämään oikeaa elämää. Emme ymmärrä, minkätähden Jumala kutsui Varman luoksensa pois tästä maailmasta. Ehkä sentähden, että Hän tahtoo näyttää meille, entisille luokkakumppaneille, että hän oli hyvä, kuuliainen, nöyrä ja tyytyväinen ja tiesi paremmin kuin me. Hän oli valmis kuolemaan ja uskoi vahvasti, että Vapahtajamme Jeesus oli kärsinyt hänen ja kaikkein ihmisten syntein tähden ja uhrannut itsensä heidän edestään, antanut synnit anteeksi hänelle ja kaikille ihmisille pyhällä kalliilla verellään, pelastanut meidät synnin orjuudesta ja antaa ijaukaikkaisen elämän niille, jotka tuntevat Jumalan ja uskovat Hänen ainoaan poikaansa Jeesukseen. Vainaja ei peljännyt kuolemaa, vaan hän tiesi Jeesuksen olevan hänen kanssansa. Tässä maailmassa löytyy paljon syntiä, vaivoja, itkua, kärsimyksiä ja monenlaisia kiusauksia. Mutta ylhäällä taivaassa ei löydy niitä, vaan siellä on rauhaa, onnea ja iloa. Onnellinen on se ihminen, joka pääsee pois tästä maailmasta puhdassydämisenä ja uskovaisena ja saa nähdä Jumalan muotoa.

»Autuaat ovat puhtaat sydämmestä, sillä he saavat nähdä Jumalan.» Matth. 5: 8 v.

Vainajaa jäi kaipaamaan vanhemmat, 3 veljeä, joista vanhin on km. leskimies Vihtori Mäkelä, 1 käly, suuri joukko sukulaisia ja joukko km. ystävättäriä, sekä entisiä opettajia, varsinkin neiti Heleena Arrhenius ja me 10 entistä luokkatoveria.

Siunattu olkoon Varma Mäkelän muisto!

K. L. S.

Harvinainen perhejuhla. Viime syyskuun 27 p:nä oli 45 vuotta kulunut siitä kuin entinen km. opettaja D. F. Hirn ja hänen vaimonsa Maria vihittiin avioliittoon. Kuten tiedämme ovat kumpaisetkin yllämainitut henkilöt kuuromykkiä ja elävät vielä hyvissä voimissa Helsingissä. 45 vuotta on pitkä aika. Silloin ei vielä oltu kuultu, että 2 km. olivat menneet naimisiin keskenään ja ihmiset ihmettelivät sitä kovin. Kaikki tahtoivat tulla katsomaan vihkimistä. Pastori Sirén vihki nuoren parikunnan sormiaakkosilla. Mutta kun vihkimäkaavan joka sana ja joka kirjain oli sormiaakkosilla puhuttu, niin oli aikaa kulunut — 2 tuntia! Vielä 45 vuoden perästä silloinen nuori parikunta muistelee pelvolla, kuinka vaikeata siihen aikaan oli km:n vihkiminen.

Toivotamme sydämellisesti herrasväki Hirn'ille rauhallista, Jumalan siunaamaa elämän iltaa! Suotakoon heidän vielä kauan vaikuttaa keskuudessamme km:n hyväksi!

Maria ja D. F. Hirn — eläkööt!

Yhteisen joulujuhlan aikovat toimeenpanna joulukuun 27 p:nä Lahden piirin kint Lahden kaupungissa.

Surullista! Tampereelta kotoisin oleva kuuromykkä työmies Karl Fredrik Andersson tuomittiin 13 p:nä toukokuuta Porin raastuvanoikeudessa *kuudes kerta* varkaudesta vankeuteen koko iäkseen, sekä menettämään kansalaisluottamuksensa ainaiseksi. Andersson varasti erään matkustajan taskusta 720 mk. rahaa.

Helsingin km. yhdistyksen ompeluseura kokoontuu joka tiistai ja perjantai kl. 7. i. p. Toivomme että km. naiset lukuisemmin, kuin tähän asti tulisivat ompeluseuraan.

Hautaus. Sunnuntaina syyskuun 13 päivä siunattiin viimeiseen lepoon Halikossa uunisepä *Oskari Lumpeen* ruumis, jonka surullisesta kuolemasta ennen olemme kertoneet. Paljon kukkia ja seppeleitä laskettiin haudalle, m. m. isompi seppelä ystäviltä ja tovereilta Helsingin km. yhdistyksessä. Ammatti- toverit Malm'in liikkeessä lähettivät haudalle metalliseppeleen.

Turusta. Hänen ylh. kenraalikuvernööri *Böckman* kävi matkallaan Turussa m. m. kuuromykkäin koulussa, jossa koulun johtaja, pastori A. E. Nordman otti kenraalikuvernööriin vastaan ja selvitteli hänelle koulun opetusjärjestelmää, mikä erityisesti veti kenr. kuv. huomiota puoleensa.

Naantalin maaseuräkunnassa viimeksi pidettyjen kesäjuhlien yhteydessä toimeenpannuissa urheilukilpailuissa, johon kuului kuulanlyönti, pituushyppy ja 1,500 mt. kestävyysjuoksu,

sai kuuromykkä Kunnari Kivikari kaikissa III palkinnon tuloksilla kuulantyohti yht. 14,11 m. pituushyppy yht. 9,09 m. ja 1,500 mtr. juoksussa 5 m. 18 sek.

Kuuromykkäin raittiusiltama pidettiin Turussa lokakuun 4 p:nä. Iltamaan oli saapunut noin 50 k. mykkää. Ohjelmasta mainittakoon op. E. Vilkin puhe raittiudesta ja urheilusta. Puheen jälkeen jaettiin kuuromykkäin polkupyöräkilpailuun, joka oli 27 p:nä syyskuuta, 10 km. matkalla osaaottaneille pyöräilijöille kolme sinisessä nauhassa kannettavaa kunnjarahaa. Palkinnon saajat olivat puusepät J. Mäkilä (ennätys 18 m. 53 s.) ja K. Järvinen (enn. 19 m.) sekä jalkineentekijä J. Seppälä (enn. 20 m. 48 s.). Tämän jälkeen esitettiin kaksi raittiuskertomusta ja kerrottiin satu sikopaimenesta. Taikalyhdyllä näytettiin kaunis värillinen kuvasarja: Majakanvartija. Erityisellä mielenkiinnolla seurattiin hra Armas Vilkin sepittämää näytelmäkappaletta »Juomarin öinen näky», jossa kuvailtiin juomarin kääntymystä raittiusmieheksi. Iltama lopetettiin seuraleikeillä.

Turun Kuuromykkäin r. yhdistykseen, joka iltaman hommasi, liittyi kaksi uutta jäsentä. Yhdistyksen jäsenluku on nykyään 72.

Tampereelta: Lahjoitus. Tampereen k. m. yhdistykselle on Tampereen kirkkoherra, tuomiorovasti Vald. Valli lahjoittanut 60 mk. Tampereen k. m. yhdistys pyytää täten nöyrimmästi kiittää rovastia saamastaan lahjasta.

Vahtimestariksi Tampereen kuuromykkäin yhdistyksen uuteen kotiin on otettu neiti Anna Kauusmaa.

Lappeenrannan km. yhdistyksen säännöt vahvisti Suomen km. liiton hallinto syyskuun 29 p:nä.

Kunnianosoitus. Kokouksessaan syysk. 29 p:nä valitsi Suomen km. liiton hallinto kunniajäsenekseen ent. km. koulunopettaja D. F. Hirn'in.

Joululehtemme. Kuten viime numerossa jo lyhyesti mainittiin aikoo Kuuromykkäin liitto ensi jouluksi painattaa erityisen joululehden km. varten. Lukekaa tarkemmin ilmoituksesta lehtemme loppupuolella.

Huomatkaa! Monet, jotka ovat tilanneet Kuuromykkäin lehteä täksi vuodeksi eivät ole vielä tilaustaan maksaneet. Pyydämme siis, että tilaajat niin pian, kuin voivat maksavat velkansa lehdellemme ja lähettävät rahat osoitteella: herra J. Sundberg, Helsinki, Yrjönkatu 5.

Omituinen kuolemantapaus. Viime elokuun 18 p:nä oli pastori Nyberg Korpilahden pitäjässä hartauskokousta pitämässä km:lle. Silloin tahtoi eräs vanhainpuoleinen km. mies, *Herman Lindqvist*, myös tulla kokoukseen. Hän asui melkein 30 kilometrin pituisen matkan päässä ja läksi sieltä yksin kävelemään kirkolle pastoriin luo. Mutta tiellä hän yhtäkkiä kaatui sairaana ja kuoli. Matkustajat löysivät hänet tien vieressä hengetönnä makaamassa. Taskussa oli paperipalanen. Siihen oli kirjoitettu miehen nimi, ja että hän oli matkalla — km. jumalanpalvelukseen. — Ja *jumalanpalvelukseen* hän todella pääsikin. Mutta siinä jumalanpalveluksessa hän ei enää kuuromykkänä katsojana ollut, vaan vapaana hänen henkensä sai nähdä, kuulla ja ylistää kuningasten kuningasta ja herrain herra — Jumalaa. Se oli ihana matka. — Köyhäin laskuun haudattiin hänen maalliset jäännöksensä sitten Korpilahden hautausmaalle. Vainaja lienee ollut kohtoisin Jyväskylän maaseurakunnasta.

Ilmoituksia.

„Kuuromykkäin Joul.“

Suomen Km. Liitto aikoo ensi jouluksi painattaa »Kuuromykkäin Joul« nimisen joululehden km. varten suomenkielellä. Arvokasta apuaan ovat lehdelle luvanneet m. m. johtajattaret Aina Vialén ja Maiju Kahelin, johtajat K. Killinen, A. I. Savolainen ja E. Luoma, sekä muutkin km. opettajat ja ystävät. Sitäpaitsi toivomme saada myös kuuromykkäin oman kynän tuotteita. Monta opettavaista ja kaunista kuvaa tulee myös lehteen. Toivomme kaikkien k. mykkäin tilavan lehden itselleen ja hankkivan sille toisiakin ostajia. Luulemme sen sisällön huvittavan kuuleviakin ihmisiä. Lehteä saa nyt jo tilata osoitteella: *pastorin rouva Helmi Nyberg, Helsinki, Korkeavuorenk. 8.* Lehden hinta on 50 p. Jos ostaa 10 kappaletta, niin saa yhden ilmaiseksi. Lehti valmistuu hyvissä ajoin ennen joulua. Pyydämme, että tilattaissa jo lähetetään tilausmaksu joko rahassa, tahi postimerkeissä. Olisi hyvä, että useat km. yhtyisivät yhdessä tilaamaan.

Lehden toimittajat:

Julia Stadius

John Sundberg.

Eino Karilas

Huugo Nyberg.

Tilaus-ilmoitus.

KUUROMYKKÄIN LEHTI

ilmestyy vuonna 1909 kuten ennenkin joka kuun alussa. Tilaushinta on 1 marka 50 penniä vuosikerralta. Tämän summan voi myös postimerkeissä (mieluummin 10 pennin postimerkeissä) lähettää toimitukselle. Tilauksia voi tehdä maan kaikissa postikontto-reissakin.

Lehden, jonka julkaisee Suomen kuuromykkäinliitto, tarkoituksena on tarjota maan suomea puhuville kuuromyckille sivistävää, hyödyllistä ja huvittavaa lukemista sisällöltään uskonnollista ja muunkinlaista, kuulumisia kotimaisista ja ulkomaisista kuuromyckäkouluista, uutisia, tiedonantoja, ilmoituksia j. n. e.

Jotta lehti tulisi yhdistäväksi siteeksi maan suomalaisten kuuromyckien kesken, on välttämätöntä, että nämät avustavat lehteä. Pyydämme sentähden ja toivomme, että kuuromyckät lehden toimitukselle lähettävät tietoja itsestään ja muista kuuromyckistä, työstä, jolla he itsensä elättävät, harrastuksista, jotka heitä innostavat j. n. e. Kuuromyckäin opettajia, vanhempia ja holhoojia kehoitamme kaikin voimin kannattamaan tätä yrittystä.

Kuuromyckäin lehdelle antavat ensi vuonna apuaan samat km. opettajat ja ystävät kuin ennenkin. Suomen kuuromyckäinliitolta toimekseen saanut:

J. Sundberg,

Huugo Nyberg.

Vastaava toimittaja.

Kuuromyckänaiset,

jotka haluavat oppia vaatteiden pesua ja silitystä „Kuuromyckänäisten pesu- ja silityslaitoksessa“ Helsingissä, lähettäkööt siitä pyynnön ynnä koulutodistuksensa kirjeessä osoitteella: *Aug. Heliä, Helsinki, Kruunuhaankatu 1.*

Opetus on maksuton ja kestää yhden vuoden. Oppilas saa asunnon ilmaiseksi ja hankitaan hänelle raha-avustusta opissaoloajaksi. Laitokseen tuloajasta ilmoitetaan kirjeellä ja todistukset lähetetään takaisin. Oppi-ajan loputtua hankitaan työtä.